

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoCsp/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119213858
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119213858.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatory Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Karadžičová 8, 821 08 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: F. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, o zaplatenie 811,39 eur a prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 11Csp/185/2019-40 zo dňa 29.01.2020 takto

rozhodol:

Pripúšťa, aby do konania na miesto žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava - Ružinov, IČO: 31 320 155 vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154.

Pripúšťa späťvzatie žaloby čo do zaplatenia sumy 29,36 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 30.01.2017 do zaplatenia, v uvedenej časti zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie a konanie zastavuje.

V prevyšujúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a vyslovil, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanému súd nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca, ktorú doručil súdu prvej inštancie 02.09.2019, domáhal ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., zaviazať žalovaného zaplatiť mu sumu 811,39 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 30.01.2017 do zaplatenia. Nárok odôvodňoval od Zmluvy o pôžičke, ktorá bola uzavretá medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným dňa 16.08.2014, a na základe ktorej mu bola poskytnutá pôžička vo výške 1.000 eur. Žalovaný sa zaviazal ju splácať v 60-mesačných splátkach po 29,36 eur až do celkovej sumy pôžičky 1.761,60 eur, z ktorej uhradil iba sumu 734 eur. Veriteľ listom zo dňa 26.11.2016 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a zároveň ho upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru, čo zrealizoval ku dňu 19.01.2017. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 52 ods. 1 - 4, 9; § 53 ods. 9; § 54a; § 100 ods. 1, 2; § 101; § 103; § 879v Občianskeho zákonníka, tiež § 151; § 290; § 297 písm. b) CSP skonštatoval, že vec rozhodol bez nariadenia pojednávania. Zistil, že dňa 16.06.2014 bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX medzi veriteľom - obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. a žalovaným ako dlžníkom. Úvodná časť zmluvy obsahuje údaje o žalovanom a jeho finančnej situácii, z ktorých vyplýva to, že je ženatý a jeho priemerný čistý mesačný

príjem predstavuje 298 eur. Jeho zamestnávateľ uvedený nie je, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť a zisťované boli aj jeho výdavky, pričom pri kolónke mesačné finančné výdavky ako splátky úverov, hypoték a leasingov je uvedených 27 Eur a pri iných mesačných výdavkoch je nula. Zo zmluvy nevyplýva, či žalovaný predložil dôkazy preukazujúce výšku jeho príjmu, nakoľko pri všetkých dokladoch, ktoré sú tam špecifikované ako sú výplatné pásky alebo potvrdenie o príjme a výške dôchodku nie je príslušná kolónka vyznačená. Išlo o bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1.000 eur, ktorý mal byť splatený v 60- mesačných splátkach po 29,36 eur, celkom vo výške 1.761,60 eur s tým, že prvá splátka je splatná 20.07.2014, ďalšie splátky vždy 20. dňa v mesiaci. Úver bol bez poistenia s dobou trvania do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy. RPMN bola vo výške 28,09 eur, v tej istej hodnote je uvedená fixná ročná úroková sadzba a priemerná hodnota RPMN je 49,67 %. Ako termín konečnej splatnosti bol uvedený jún 2019. Úver bol poskytnutý bezhotovostne na konkrétne číslo účtu. V bode 7 Zmluvných podmienok je vzorec pre výpočet RPMN s vysvetlením všetkých jeho symbolov. V bode 12.2 Zmluvných podmienok je upravená možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti pôžičky v prípade omeškania so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Žalovaný zaplatil len 25 splátok, prvá splátka bola splatná 20.07.2014, tak uhradil splátky do 20.07.2016, celkom zaplatil 734 eur. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.11.2016 veriteľ vyzval žalovaného na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 117,44 eur a upozornil ho, že ak do 05.01.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci september 2016, bude spoločnosť oprávnená úver zosplatiť. Keďže žalovaný dlh nevyrovnal, veriteľ úver predčasne zosplatnil ku dňu 19.01.2017, o čom žalovaného informoval listom z 24.01.2017. Zosplatená istina bola vyčíslená na 1.545,39 eur, ako rozdiel sumy úveru a vykonaných úhrad žalovaným.

3. Prvoinštančný súd predmetnú zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 OZ. Žalobcu upozornil na povinnosť súdu ex offa zaoberať sa tým, či uplatnená pohľadávka nie je premlčaná a upozornil ho na takéto posúdenie, žalobca na to nereagoval.

4. S poukazom na ust. § 103 veta druhá OZ mal za to, že rozhodujúci pre plynutie premlčacej doby je dátum zročnosti nespĺnenej splátky. Prvá splátka bola splatná 20.07.2014 a žalovaný zaplatil celkom 25 splátok. Uhradil splátky do 20.07.2016 s tým, že prvá nezaplatená splátka je zročná 20.08.2016. Preto trojročnú premlčaciu dobu počítal od zročnosti tejto splátky, a tak vychádzal z toho, že premlčacia doba uplynula 20.08.2019. Žaloba bola podaná po jej uplynutí, preto súd prvej inštancie s poukazom na § 54a OZ ju musel zamietnuť. Podľa názoru súdu prvej inštancie účelom ust. § 103 vety druhej OZ je, aby veriteľ pri omeškaní dlžníka nebol pasívny a aby včas využil svoje právo na zosplatenie úveru. Rovnaký právny názor na plynutie premlčacej doby podľa § 103 OZ pri zosplatení úveru už od omeškania prvej splátky vyplýva z viacerých súdnych rozhodnutí, a to Krajských súdov Banská Bystrica, Trnava, Prešov, Trenčín, ktoré konkretizovali.

5. V ďalšom sa súd prvej inštancie zaoberal tým, či zosplatenie úveru bolo platným právnym úkonom veriteľa. Skonštatoval, že veriteľ dodržal zákonný postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaného upozornil listom zo dňa 26.11.2016 na to, že je v omeškaní a zároveň ho upozornil na to, že pokiaľ tento dlh na splátkach nevyrovná v stanovenej lehote, pristúpi k predčasnému zosplateniu úveru, čo napokon aj realizoval dňa 19.1.2017, teda bola dodržaná zákonná 15 dňová lehota po predchádzajúcom upozornení v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako aj minimálne trojmesačné omeškanie splátky. List obsahujúci jednostranný právny úkon veriteľa o zosplatení, bol žalovanému doručený najneskôr spolu so žalobou ako jej príloha, súd preto považoval vyhlásenie o predčasnej splatnosti úveru za platný a účinný právny úkon.

6. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalobca bol v spore v celom rozsahu neúspešný, preto nárok na náhradu trov konania mu nevznikol na rozdiel od úspešného žalovaného, ktorému však preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli.

7. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 782,03 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. od 30.01.2017 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a prizná žalobcovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia podľa pomeru úspechu v spore. Navrhol tiež, aby odvolací súd konanie v časti o zaplatenie 29,36 eur s úrokom z omeškania

vo výške 5 % p. a. z uvedenej sumy od 30.01.2017 do zaplataenia zastavil. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil uplatnený nárok ako premlčaný aplikáciou ust. § 103 druhá veta OZ, keď premlčanie počítal od splátky splatnej dňa 20.08.2016, t.j. prvej riadne a včas neuhradenej splátky úveru. Poukázal na ust. § 103 a § 565 OZ konštatujúc, že z dôvodu porušenia platobnej disciplíny predžalobnou upomienkou zo dňa 26.11.2016 upozornili žalovaného na omeškanie so splácaním úverových splátok. Zároveň ho upozornili, že pre prípad nezaplataenia úverovej splátky splatnej v mesiaci 9/2016 (konkrétne 20.09.2016 v súlade s ust. článku 6, bod 6.1 a 6.2 Zmluvných podmienok úverovej zmluvy) vzniká právo na zosplataenie úveru. Žalovaný dlžné splátky nezaplatal, preto úver k 24.01.2017 predčasne zosplatalni, a to pre nezaplataenie splátky splatnej 20.09.2016. Premlčacia doba na uplatnenie predčasnej splatnosti nároku začala v zmysle § 103 druhá veta OZ plynúť od splatnosti splátky splatnej dňa 20.09.2016, pre ktorej nezaplataenie sa celý dlh stal splatným. Preto, ak súd prvej inštancie uzavrel, že premlčacia doba na uplatnenie celého nároku žalobou začala plynúť od splatnosti prvej omeškanej splátky, t.j. odo dňa 20.08.2016, nesprávne aplikoval ust. § 103 OZ. Nakoľko bol spor začatý dňa 02.09.2019, t.j. pred uplynutím trojročnej premlčacej doby v zmysle ust. § 101 OZ, a preto uplatnený nárok v celosti v čase začatia sporu premlčaný nebol. S poukazom na § 103 prvá veta OZ bol v čase začatia sporu premlčaný nárok len čo do zaplataenia neuhradenej úverovej splátky splatnej dňa 20.08.2016 v sume 29,36 eur, preto žalobu berie späť čo do zaplataenia uvedenej sumy s úrokom vo výške 5 % p. a. od 30.01.2017 do zaplataenia a navrhuje odvolaciemu súdu konanie v tejto časti zastaviť. Vo zvyšnej časti trvá na žalobe a navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť v súlade s petítom odvolania. Uplatnil si zároveň aj náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia podľa pomeru úspechu v spore.

8. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 03.11.2020 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. Podaním zo dňa doručenia súdu prvej inštancie 09.03.2020 žalobca VÚB a.s so sídlom Mlynské nivy, 829 90 Bratislava navrhol, aby na jeho miesto do konania vstúpil ako nový žalobca spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, s čím uvedená spoločnosť súhlasila. Keďže tento návrh bol podaný po rozhodnutí súdu prvej inštancie, rozhodoval o ňom odvolací súd. Po zistení, že boli splnené podmienky podľa § 80 CSP, t.j. že návrh na zmenu žalobcu podal žalobca z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom toho konania, na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., ktorá so vstupom do konania súhlasila, bolo rozhodnuté o pripustení, na miesto pôvodného žalobcu nového žalobcu spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.

11. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať, nemusí byť pritom daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/78/05).

12. Keďže žaloba bola v časti o zaplataenie sumy 29,36 eur s 5 % p. a. úrokom z omeškania od 30.01.2017 do zaplataenia ešte pôvodným žalobcom vzatá späť, ako v čase, keď o žalobe už rozhodol súd prvej inštancie, ale za stavu, keď rozhodnutie nebolo právoplatným, postupom podľa § 370 CSP odvolací súd po zistení, že žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby nevyslovil svoj nesúhlas z vážnych dôvodov (neprebral si ani súdnu zásielku), pripustil späťvzatie žaloby v uvedenej časti, zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti a konania zastavil. V odvolacom konaní sa ďalej zaoberal iba odvolaním vo zvyšnej napadnutej časti uplatneného nárokom žalobcu čo do zamietnutia žaloby o zaplataenie sumy 782,03 eur s 5 % p. a. úrokom z omeškania od 30.01.20217 do zaplataenia.

13. Odvolací súd sa plne stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, t.j. čo do zamietnutia žaloby o zaplataenie sumy 782,03 eur s príslušenstvom, preto v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a len na doplnenie správnosti napadnutého rozhodnutia, ako aj k odvolacím dôvodom uvádza nasledovné.

14. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ).

15. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.08.2014 ako zmluvu spotrebiteľskú. Tiež správne vyhodnotil premlčanie sumy 782,03 eur s prísl. Z vykonaného dokazovania je možné usúdiť, že dôvodom vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru bolo neuhradenie splátky splatnej 20.08.2016. Ak teda dôvodom na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru bola neuhradená splátka splatná 20.08.2016, bolo namieste premlčanie počítat' od neuhradenia uvedenej splátky tak, ako to ustálil prvoinštančný súd.

16. Preto odvolací súd uvádza, že pre prípad, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným - splatným celý dlh, stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. V zmysle uvedeného, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba na zaplatenie takéhoto zosplatneného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu, teda začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. Je preto pre správne posúdenie začatia plynutia premlčacej doby nevyhnutné ustáliť, pre ktorú nezaplatenú splátku veriteľ platne vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru, lebo od splatnosti tejto splátky začína plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu. Obdobný právny názor vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 5Co/16/2018 zo dňa 09.05.2018, ako aj zo zjednocujúceho stanoviska Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11.11.2015.

17. Odvolací súd tak po preskúmaní rozsudku v jeho napadnutej časti, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite aj odôvodnil.

18. Keďže žalobca v odvolaní namietal aj nesprávne právne posúdenie veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. O nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v predmetnom konaní však nejde. Súd prvej inštancie správne aplikoval príslušné právne predpisy na zistený skutkový stav.

19. K odvolacím dôvodom žalobcu je nutné uviesť, že jeho výklad ohľadom začatia plynutia premlčacej doby v predmetnom prípade nie je možné akceptovať. Ak by to tak bolo, veritelia by mohli svojim oprávnením zosplatiť úver umelo predlžovať trojročnú premlčaciu lehotu v prípade, ak by svoje právo na zosplatnenie úveru nevyužili už pri prvej možnosti omeškania dlžníka so splátkou po dobu zákonom stanovenú, ale mohli by toto svoje právo využiť po uplynutí podstatne dlhšieho času, čím by tak došlo k neoprávnenému predlžovaniu premlčacej doby. Citovaný zákon v ust. § 103 druhá veta OZ jednoznačne stanovuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Je preto nedôvodné tvrdenie odvolateľa, že výklad začatia plynutia premlčacej doby tak, ako to vyhodnotil súd prvej inštancie, je nesprávne. Odvolací súd ešte dodáva, že žalobca nemá nárok na splátky po mimoriadnom zosplatnení úveru, lebo využitím práva veriteľa zosplatiť úver už zaniká povinnosť dlžníka splatiť úver v splátkach, ale vzniká mu povinnosťou zaplatiť zvyšok úveru naraz. Preto žalobca nemôže mať nárok na žiadne splátky po hoci aj mimoriadnom zosplatnení úveru.

20. Ani poukaz na iné závery v rozhodnutiach iných súdov nebolo spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie a nebolo možné ich zohľadniť, nakoľko rozhodovacia prax tunajšieho súdu (napr. sp. zn. 3Co/115/2019 zo dňa 22.10.2019), ako aj iných krajských súdov, na ktoré poukázal aj súd prvej inštancie, je súladná s napadnutým rozhodnutím. Je možné konštatovať, že právny názor v danom smere nie je jednotný. Je však potrebné zdôrazniť, že cieľom uvedenej právnej úprav bolo vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané v rozumnom a primeranom čase a aby dlžník nebol donútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia. Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčania tak dostáva ex lege do podoby naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak nie je ho možné vymáhať súdne. Pritom ani prijatie premlčaného dlhu sa nepovažuje za bezdôvodné obohatenie. Z ust. § 53 ods. 9, § 54a a § 103 druhá veta OZ vyplýva, že v prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, ktorá založila právo veriteľa na predčasné zosplatnenie, nie od okamihu či už predčasného zosplatnenia alebo splatnosti inej splátky. Preto aj odvolací súd sa stotožňuje s názorom

súdu prvej inštancie o premlčaní žalobcom uplatneného nároku, čo bolo dôvodom pre zamietnutie žaloby.

21. Odvolací súd ešte dodáva, že Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II.ÚS/44/03, III.ÚS/209/04, I.ÚS/117/05, III.ÚS/191/2013). Rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (viď uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/163/2015 zo dňa 17.04.2016). Odvolací súd tak dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanovisko žalobcu k prejednávanej veci (žalovaný bol v konaní nečinný), výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z hľadiska logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť nedostatky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS/252/04) a rovnako neznamena ani to, aby strana sporu bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (viď rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I.ÚS/50/04).

22. Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu, t.j. čo do zaplatenia sumy 782,03 eur s príslušenstvom ako vecne správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil, a to aj čo sa týka správneho výroku o trovách konania.

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému nebola priznaná náhrada trov konania proti neúspešnému žalobcovi. V odvolacom konaní totiž žalovanému žiadne trovy nevznikli, ani si ich neuplatnil, ani ich prípadný vznik z obsahu spisu nevyplývajú.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).